

kan stemme imod den her foreliggende Grundlovsforslag, nemlig fordi jeg ikke indseer, at der kan være de Fare ved at gjøre det, som man fra den anden Side fremstiller, og fordi jeg tværtimod er overbevist om, at det vil være til Fare for vort Fædreland og til Fare for Kongens Grundvold — Kongens Sjærlighed i Befolkningen.

Formanden: Det er en Udtalelse, som jeg maa anmode det ærede Medlem om ikke at fortsætte; om det personlige Forhold mellem Kongen og Folket kan der ikke diskuteres.

Winther: Jeg skal derfor af de Grunde, jeg her har nævnt, stemme imod det foreliggende Forslag.

Formanden: Forsaavidt jeg forstod det ærede Medlem rigtig, udtalte han i Begyndelsen af sit Foredrag, at det nu bestaaende Rigsraad ikke havde noget lovligt Grundlag. Dersom det er den rette Opfattelse af det ærede Medlems Udtalelse, veed han meget vel, at jeg ogsaa ligeoverfor ham flere Gange har været i den Nødvendighed at maatte tilbagevise en saadan Udtalelse.

Conseilspræsidenten: Imod den Paastand, der blev fremsat af den ærede sidste Taler, at Ministeriet kun havde sagt, at det ikke kunde gaae ind paa den Bei, som han tillod sig at kalde den klare, maa jeg ganske bestemt hævde, at Ministeriet gjentagne Gange har sagt, at det maatte ansee den Bei, det har fulgt, for den hensigtsmæssige, for den nødvendige ifølge den historiske Udvikling, som hele Forfatningsagen havde faaet, og at den ogsaa kun kunde betragte denne Bei som den eneste legale.

L. Olsen: Naar jeg ogsaa har bedet om Ordet, saa er det kun for med saa Ord at vise Thinget, hvorfor jeg ikke har kunnet stemme for denne Sag, men paa alle dens Stadier har stemt imod den. Jeg har nemlig anseet det for rigtig og troet det var muligt, at vi endnu kunde holde fast ved Grundloven af 5te Juni 1849. Vel er der fra Regeringens

Side forelagt et Forslag til en ny Forfatning, men dersom Folket bestandig havde holdt fast ved Sunigrundloven, saa havde Regeringen muligviis ogsaa været villig til at gaae med Folket. Jeg har navnlig ikke kunnet gaae ind paa det foreliggende Forslag paa Grund af de forskellige Bestemmelser, der findes i samme med Hensyn til Landstingsvalgene, thi der er derved skeet store Forandringer i Sunigrundloven, og jeg troer ikke, at de nye Bestemmelser, der ere foreslaaede, vilde være bedre end de, vi tidligere havde. Naar man har meent, at Befolkningen omkring i Landet ikke kunde Sunigrundloven, saa har det jo netop viist sig ved de mange Adresser, som en stor Mængde Repræsentanter have faaet fra deres Valgkreds angaaende Opretholdelsen af Grundloven, at der var nok af Folket, som ønskede at bevare den. Derfor maa enhver Repræsentant, som har faaet saadanne Adresser fra sin Valgkreds og som endnu for Tiden er ængstelig med Hensyn til, hvad han skal gjøre, efter min Formening ikke være vis paa, at det er rigtige Adresser, eller troe, at de ere skrevne af Uvedkommende. Jeg for min Part har stemt og vil til det Sidste stemme for at bevare Sunigrundloven, og jeg anseer det for en Svagthed af Repræsentationen og Befolkningen, hvis den ikke skulde prøve paa til det Yderste at holde paa den os skjænkede Gave. Jeg troer, at saasnart Folket viser, at det vil holde paa den, saa vil Regeringen ogsaa gaae med. Og skulde det endelig vise sig, at man skulde blive nødt til at vedblive „at kjøre med Fire“, hvilken Skæbne sker der saa i Grunden derved? De Sager, der behandles i den anden Forsamling, behandles jo ikke i Rigsdagen, og der fratages jo altsaa ikke Rigsdagen Noget; sølgelig vilde dette ikke kunne veie op imod, at vi mistede den Grundlov, der er bleven os skjænket, og som Alle elste. Jeg troer hermed at have begrundet, hvorfor jeg vil stemme imod dette Lovforslag og holde paa Sunigrundloven til det Sidste.

C. B. Ninesstad: Jeg kunde gjerne have frasaget Ordet efter den Udtalelse, vi have hørt af den høitærede Conseilspræsident, idet han har erklæret, hvad der vistnok ogsaa